

Подлежаще-то е предметъ-а за кого-то ся говори въ предложеніе-то: Бóгъ.

Сказуемо е качество-то, що ся дава на подлежаще-то: всемогущъ.

Связка е слово-то, що свързува подлежаще-то со сказуемо то: єсть.

§ 69. Подлежаще-то, както видохме въ гореприведенный-а примѣръ, е име существително.

Но оно може да е и име прилагателно, мѣстоименіе, причастіе и глаголъ въ неопределено наклоненіе, кога они ся поставены на мѣсто существително име; както наприм.: Добрый награждаєтсѧ. Ізъ єслъ чловѣкъ. Сей єсть той дружъ. Занимающійся успѣваєтъ. Клеветати єсть грѣхъ. (вмѣсто клевета).

§ 70. Сказуемо-то и связка-та можатъ да ся находатъ въ предложеніето насе (отдѣлно) едно отъ друго; както: Чловѣкъ єсть существо; или соединены въ едно слово; както: Чловѣкъ существоетъ. (вмѣсто, єсть существо).

§ 71. Отъ соединеніето на связка-та и сказуемо-то происходить вси-те глаголы, освѣнъ вспомогателный глаголъ єсть, кой-